

عنوان مقاله:

بررسی و سنجش کیفیت زندگی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

منوچهر خویشوند - دانشجو جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

بررسی و سنجش کیفیت زندگی به ویژه کیفیت زندگی شهری در ایران، با توجه به شرایط اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی خاص ایران و نیز تاکید سند چشم انداز بیست ساله کشور بر این امر، از اهمیت خاصی برخوردار است. با توجه به جایگاه کیفیت زندگی در شهرها و مناطق و با توجه به اینکه هنوز در ایران سیستم جامعی در زمینه سنجش کیفیت زندگی ایجاد نشده، توجه به بررسی جنبه‌های مختلف این امر میتواند راههایی برای دستیابی به نظام جامع سنجش کیفیت زندگی باشد. بنابراین مقاله حاضر، با هدف تعیین شاخصهای نظری سنجش کیفیت زندگی عینی، ضمن ارائه مدلی برای سنجش کیفیت زندگی شهری در ایران بر طبق تحلیل آمارهای موجود (تحلیل ثانوی داده‌ها) و نیز با استفاده از تحلیل خوشه ای، به رتبه بندی استانهای ایران از لحاظ برخورداری از میزان کیفیت زندگی پرداخته است. نتایج این پژوهش نشان میدهد، استان اصفهان با نمره کیفیت زندگی 4/52 بالاتر از حد میانگین، بالاترین رتبه (رتبه 1) را در میان استانهای ایران به خود اختصاص داده است. استانهای یزد با نمره 3/85 فارس با نمره 3/16 و تهران با نمره 3/12 در رتبه‌های بعدی قرار دارند. استان ایلام نیز با نمره 3/58- زیر حد میانگین در کیفیت زندگی پایینترین رتبه را (رتبه 30) در این خصوص داشته است

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی؛ کیفیت زندگی شهری؛ طبقه خلاق؛ مطلوبیت شهری؛ زیست پذیری؛ شهر زیست پذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/688972>

